

aki megtagadod, amit nem látsz és azt hiszed, hogy amit megtagadsz, az nincsen. Ki vagy te, aki ily közel állsz hozzám és mégis oly megfoghatatlanul messze vagy? Ismerős, olyan ismerős és mégis idegen... Ki vagy Te?

És a másik ijesztően vigyorgott, aztán felé hajolt és titkolódzva súgta :

— Én Tenmagad vagyok, az, aki voltál a háború előtt.

Tormay Cecile.

ALKONYÓRÁN.

*Nyugszom most csendes óra árnyán,
heverve napi hosszú harcomat.
Ábrándok bársonya a párnám
s halk szerenáddal jön az alkonyat.*

*Fönn énekel az esti csillag.
Eolhárfa az erdőben enyhe szél.
Gülárt ver édes kerti illat.
Hegedűjén a tói nád zenél.*

*Egy drága név dalol most lelkemen,
mint barkaróla, boldog estelen,
a tengeren, a távol tengeren.*

*És messze, messze magános szobán
egy asszony méléz most a zongorán.
S talán rám gondol. Rám gondol talán.*

Szamolányi Gyula.

MEGSZORITOM A KEZED.

*Most megszorítom a kezéd
S kezéd kezemben megpihen,
Mint űzött vad a jézkiben.*

*Két szeretet csókolja egymást;
Az enyém s a távolból tied
Egymáshoz simulni siet.*

*Megérted az ujjak beszédét?
Gondjaim gondjaid elkérték
S erősödtél az én erőmmel.*

*Győztem, de nincs közöttünk vesztés.
Két békés fél a győzelemben.
Adtunk és kaptunk mindaketten.*

Tamás Lajos.